

Kavos puodelis SU YVONNE KONE

Danų dizainerė Yvonne KONE (@yvonnekone) užburia savo pasaulio estetika. Man imponuoja jos kuriamas ženklas ir namai, dažnai patenkantys į interjero žurnalų puslapius. Dabar žinau, kad ir jos vidinis pasaulis yra nuspalvintas žemiškais ir šiltais, Toskanos įkvėptais atspalviais.

AGNĖS SKRIPKINAITĖS *tekstas*

Yvonne, apibūdink save vienu sakiniu.

Esu lojali, beviltiškai naivi, romantiška, optimistiška fantastė.

Apie kokį darbą svajojai vaikystėje?

Kažkuriu metu norėjau būti architektė, tačiau pastoviausia svajonė buvo tapti plaukų kirpėja. Paskutinėse mokyklos klasėse įsidarbinau vietiniame plaukų salone, kuris vadinosi „Chanel“, ir ten dirbdavau tris dienas per savaitę, po pamokų, dvejus metus. Ir tai buvo neapmokamas darbas! Vėliau įkūriau plaukų saloną savo kambaryje ir ten kirpdavau visus, kurie išdrįsdavo užsiregistruoti (*šypsosi*). Tiesą sakant, kaip tokio amžiaus buvau visai nebloga kirpėja. Ir iki šių dienų kartais kerpu plaukus tiems, kurie užsima-no. Mano kirpimai nėra patys tiksliausi, tačiau tai darau su tomis pačiomis profesionaliomis kirpėjo žirkėmis, kurias išsaugojau nuo „Chanel“ laikų.

O koks tavo svajonių darbas šiandien?

Dabartinis mano darbas! Tomis dienomis, kai galiu palikti visus savo elektroninius laiškus ir tai, kas susiję su biudžetų apskaitomis, jaučiuosi TEN. Vykdomosios užduotys, kurios neišvengiamos turint savo verslą, yra tie aspektai, kurie man patinka mažiausiai, bet, dažniausiai, atsikėlusį rytą laukiu darbo.

Kaip prasidėjo tavo karjera mados pasaulyje?

Pradėjau megzti šalikus, kol krūtimi maitinau savo jauniausią

sūnų Brorą. Jaučiau, kad nenoriu atsiriboti nuo pasaulio ir bent šiek tiek save sieti su dizainu ir jo neapleisti. Per žiemą numezgiau beveik tūkstantį šalikų, kuriuos pardaviau kelioms parduotuvėms Kopenhagoje. Šalikus mezgiau dideliais virbalais, todėl procesas buvo gana greitas. Tai, kad žmonėms patiko ir jie netgi pirko mano paprastai numezgtus šalikus, suteikė man pasitikėjimo ir noro tęsti savas vizijas. Daryti taip, kaip man patinka, – taip gimė mano akse-suarų ženklas *Yvonne Kone*.

Su kokiais jaudinančiais projektais šiuo metu dirbi?

Nuo pat pradžių mano prekės buvo orientuotos į kažką klasiki-nio ir neįvertinto, glaudžiai susijusio su gamyba. Jaučiu, kad bėgant metams ši mano prekės ženklo dalis man, kaip dizaineriui, tapo vis svarbesnė. Man svarbu pažinti amatininkus, gaminančius mano kurtus produktus, ir žinoti, kad jie džiaugiasi savo darbu. Dabarti-nėje situacijoje, kai mados gaminių kainos kyla, jaučiu, kaip svarbu apie gamybos procesus kalbėti ir pasakoti mūsų ženklo klientams. Pati žinau ir suprantu, kiek laiko ir energijos reikia atiduoti, kad amatininkas pagamintų produktą, tačiau klientai neateina į mūsų gamyklas. Tad stengiuosi kalbėti apie gamybos procesus, kurie vyksta, prieš gaminiams patenkant pas vartotoją.

Na, o kalbant apie jaudinančius projektus, labai laukiu birželį vykšančio dizaino renginio „3 days of design“ – jame pristatysiu spalvų kolekciją, kurią neseniai sukūriau sienų dažų kompanijai „Keim“.

Atrodo, tavo gyvenime nuolatos vyksta kažkokie kūrybiniai procesai. Papasakok apie savo įprastą dieną.

Dažniausiai atsikeliu apie 6.30 val. ir einu į dušą, kol mano draugas dar miega. Išgeriu puodelį žaliosios arbatos ir kartu su sūnumi 7.30 val. išeiname iš namų, pakeliui išsiskiriame. Man patinka rytinis, nors ir trunkantis vos penkias minutes ėjimas *Stroget*, pagrindinė pėsčiųjų gatvė Kopenhagoje, iki savo parduotuvės. Čia pabūnu keletą valandų, atsakau į elektroninius laiškus. Mano mažytis biuras įsikūręs už parduotuvės esančiame kitame pastate, todėl viskas labai šalia. Jei norisi tylos ir susikaupimo, dirbu biure, jei norisi žmogiškosios energijos, laiką leidžiu parduotuvėje. Dirbu iki pietų, priklausomai nuo mano sūnaus planų. Mano darbas vyksta tarp dviejų šalių – Danijos ir Italijos. Du ar tris mėnesius per metus praleidžiu Italijoje, ten vyksta kūrybos ir gamybos procesai. Tās laikas būna kitoks nei Kopenhagoje – darbo dienos ilgos ir besitęsiančios iki vakaro, ir prabėgančios greičiau nei kur kitur.

Kaip atrodo tavo namai, kaip jie atspindi tavo asmenybę?

Mano namų sienos visuomet nudažytos šviesiai, o namų erdvėje – tik keletas daiktų. Sienų spalva, mano įsitikinimu, kuria namų interjero pagrindą. Taip mažiau nuo pat vaikystės, niekada nemėgau apsikrauti daiktais arba daiktais, kurie neturi aiškios funkcijos. Žaviuosi gražiais daiktais, tačiau man patinka į juos žiūrėti, bet nemėgstu jų per daug turėti namuose. Man patinka ramybės jausmas. Keista, tačiau negalėčiau pasakyti, kad namai visiškai atspindi mano asmenybę, nes esu daug energingesnė ir impulsyvesnė nei mano namų interjeras.

Kada jautiesi kūrybiškiausia ir kur ieškai kūrybinio stimulo?

Kai esu Italijoje, batų ir rankinių gamykloje. Kai iš arti matau medžiagas, jas liečiu. Mane įkvepia Italijos šviesa, spalvos, gyvenimo būdas, neatsiejamas nuo ilgų pietų pertraukų, ir tiesiog laikas sau. Ši ramybė stimuliuoja mano kūrybiškumą ir suteikia motyvacijos.

Kaip apsirengusi jautiesi savimi?

Mėgstu kelnes aukštu liemeniu, prie jų vis grįžtu. Ypatingomis progomis mėgstu apsivilkti suknelę. Su ja jaučiuosi tikrai moteriška, tikriausiai ir dėl to, kad taip retai jas vilkiu.

Kaip keitėsi tavo mados suvokimas?

Nuoširdžiai, mada niekada manęs labai nedomino. Mane traukia medžiagos, kontrastai, spalvos, struktūros, proporcijų balansas, gamybos niuansai. Vis daugiau dėmesio skiriu kokybei ir labai norėčiau pagaminti tokį gaminį, kuris būtų patvarus. Tokį, kurį žmonės, paėmę į rankas, suprastų, kad jis buvo pagamintas su didžiule meile, todėl jį brangintų ir saugotų ilgus metus, nei tiesiog keistų nauju ateinančią sezoną. Kai prieš kiek daugiau nei 11 metų įkūriau savo įmonę, išsivaizdavau, kad noriu padaryti kažką klasikinio, kas nepriklausytų nuo tendencijų, bet, žinoma, išmokau, kad kiekvienas pagamintas produktas vis tiek natūraliai atspindės tendencijas ir

**MANĖ traukia
MEDŽIAGOS,
kontrastai, SPALVOS,
STRUKTŪROS,
proporcijų BALANSAS,
GAMYBOS
NIUANSAI.**

laiką, kuriame gyvename. Tačiau kurdamą daiktus visuomet siekiu sukurti tai, kas būtų ilgaamžiška.

O kaip keitėsi tavo asmenybė?

Išmokau būti kantresnė. Supratau, kad norint kažką sukurti prireiks labai daug išvertmės. Vis labiau pasitikiu savo intuicija.

Kada esi sau gražiausia?

Kai esu šalia savo šeimos ir draugų, kuriuos taip myliu. Kai būnu viena su savo vaiku ir jis žiūri į mane tam tikru žvilgsniu. Kai būnu viena namuose ir turiu šiek tiek laiko veido kaukei, kojų vonėlei ir jaučiuosi atsipalaidavusi. Bet apskritai, kai daugiausia dėmesio skiriu teigiamiems dalykams ir meilei. Akimirkomis, kai būnu pikta, NIEKADA nesijaučiu graži – ir tai yra pastaba sau.

Ar laikai save feministe?

Tikrai taip! Užaugau su vieniša mama ir dažniausiai buvau apsupta stiprių ir nepriklausomų moterų, kurios savo kryptį surado vyrų valdomame pasaulyje. Myliu vyrus, bet ypač gerbiu stiprias moteris, kurios yra nepriklausomos nuo savo vyrų, jų profesijų ar pinigų. Daugelyje pasaulio vietų vis dar vadovauja vyrai, dažniausiai tik todėl, kad jie yra vyrai. Aš tikiu ir svajoju apie lygias teises visoms moterims, tačiau puikiai suvokiu realybę. Dirbu pasaulyje, kur dominuoja vyrai. Pastebėjau, kad maždaug pusė Italijos fabrikuose dirbančių žmonių yra būtent moterys, tačiau retai matau, kad jos turėtų galią. Jos išlaiko šeimą, dirba fabrikuose, gamina maistą, slaugo šeimos narius, tačiau atrodo, kad jos neturi sprendimo galios. Manau, kad mūsų laukia dar ilgas kelias. Vis dėlto džiaugiuosi, jog atrodo, kad mano dukra ir jos draugės neturi jokių problemų siekti savo svajonių, nepriklausomai nuo jų lyties. Tai tikrai pozityvus pokytis!

Kokių tvarumo veiksnių ėmiesi vystydama savo ženklą?

Man sunku kalbėti apie tvarumą, kai kuriu produktus, be kurių tikrai galėtume gyventi puikų gyvenimą. Tačiau savo amatininkų pažinėjimas, gamybos proceso išmanymas man suteikia daugiau prasmės ir užtikrintumo. Fabrikai, su kuriais dirbu, jau nuo seno žino tokias elementarias smulkmenas kaip elektros taupymas, atliekų rūšiavimas ir pakartotinis jų panaudojimas ar kiti dalykai. Daliai savo kolekcijos naudojome jau pagamintas, likusias medžiagas iš kitų didesnių produkcijų. Tad mūsų klientai žino, kad kai kuriuos produktus turės tik nedaugelis žmonių.

Viską gaminame nuo padžios iki galo patys, įskaitant visas vidines medžiagas, kurių nematote. Pakuotės taip pat gaminamos nedidelėmis partijomis už 40 kilometrų Toskanoje. Galėtume turėti didesnę maržą, pavyzdžiui, kai kuriuos gaminius arba medžiagas pirkdami iš Azijos, bet nusprendžiau to nedaryti, kad ir koks būtų mano įmonės dydis. Siekiu išlaikyti gamybos procesą skaidrų, atvirai kalbant, kaip viskas daroma ir kokiomis sąlygomis mūsų meistrai dirba bei gyvena. Nuo pat pradžių tyrinėju ir ieškoju veganiškos medžiagos, nes man patinka idėja pasiūlyti alternatyvą odai, tačiau niekaip negalėjau jos rasti iki šios dienos. Greitai pristatysiu gaminius, pagamintus iš Italijoje gaminamos medžiagos iš vynuogių sėklų ir ekologiško vyno gamybos atliekų, ir tai tikrai graži medžiaga.

Kokia tavo gyvenimo filosofija?

Balansas tarp šeimos, meilės, draugų ir darbo.

Išduok savo mėgstamo patiekalo receptą.

Pušų riešutai, švieži česnakai, šiek tiek citrinos žievelės, geras pirmo spaudimo alyvuogių aliejus, druska ir pasta. Geriausiai, jei visi šie ingredientai yra pagaminti Italijoje.

Eilutė iš tavo širdžiai artimos poemos.

„Stay soft. It looks beautiful on you.“ (Nayyirah Waheed)

Įsivaizduok, kad planuoji vakarienę draugams namuose.

Ką gaminsi? Kaip dekoruosį stalą?

Patiekčiau žalią žuvį, salotų, keptą citrininį viščiuką ir pavlovą su daniškais birželio derliaus uogomis bei plakta grietinėle. Gertume šaltą baltąjį vyną ar šviežius burbuliukus. Esu sudėliojusi kelis grojimo takelius daniškiems restoranams, tad pasiūlyčiau juos iš jų, nes juos „pagaminti“ užtrunka daug laiko.

Tavo mylimiausi miestai

Kopenhaga, Toskanos regionas (žinau, tai ne miestas), Apulijos regionas (vėl ne miestas), Palm Springsas (ir vėl ne miestas)... Nuoširdžiai sakant, nesu didelė miestų gerbėja, nebent tai Kopenhaga...

Kopenhagą myliu dėl daugybės priežasčių. Tiesą sakant, iki šios dienos turiu kartais sau įgnybti, jog patikėčiau, kad tai – realybė. Kopenhaga yra mažytė, švari, ir čia yra geras senos ir naujos architektūros mišinys. Maistas kokybiškas, karjeros svajonės pasiekiamos, laisvas laikas yra gerbiamas. Kita vertus, Kopenhagoje trūksta įvairiapusiškumo, labai dažnai kambaryje esu vienintelė „su spalva“. Dėl šios priežasties myliu Niujorką, jame teko kartu su šeima pagyventi penkis mėnesius, ir man labai patiko.

Toskana – mano įkvėpimas, žaviuosi šiuo regionu dėl jo žmonių, kuriuos pažinau pastaraisiais metais. Dievinu šiam regionui būdingas šiltas ir žemiškas spalvas, seną, bet dar labai gražią architektūrą, architektonišką meną. Dievinu ten valgomus ledus lėtomis sekmadienio popietėmis, šeštadienio vakarienes kieme.

Tavo mėgstamos vietos Kopenhagoje.

Nors tai labai hipsteriška, visada mėgstu nueiti į *Refshaleøen* rajoną ir apsilankyti „Lille“ kepykloje-valgykloje. Taip pat mėgstu senamadišką bistro „Mêlé“, įsikūrusį Frederiksbergo rajone. Maistas ten paprastas, bet skanus, ir jis tikrai nėra hipsteriškas, kas man ir patinka. *Store Strandstrøede* ir *Sankt Anne Plads* yra mano mėgstamiausios gatvės, kuriose man patinka leisti laiką, pavyzdžiui, atsisėsti ant suoliuko po medžiais.

Sudėtingas klausimas, bet batai ar rankinės?

Abu.

Nauja ar vintažas?

Vintažas.

Praeitis ar ateitis?

Ateitis.

Jauki vakarienė namuose ar vakarėlis mieste?

Vakarienė namuose.

Meilė – rami ar audringa?

Aišku, kad visokia!